

Om at lade andre vælge først

Skriftsteder: 2 Mos. 11, 27–32; 12; 13.

Hjælp til studiet: Patriarker og Profeter, s. 62–65; The Story of Redemption, pp. 75. 76; Fra Bibelens Skatkammer, bind 1, s. 133–151.

Lektiens hovedtanke: Vi skulle adlyde Gud, selv om vi ikke altid forstår hvorfor.

Særlig for forældre

Denne lektie giver en værdifuld anledning til at undervise om uselviskhed – om at lade de andre få lov at vælge først.

Speciel sang: Om at være glade.

Søndag: Det kan være en god anskuelsesundervisning at lade den lille hjælpe med at bage småkager. Når kagerne skal serveres, kan man lade barnet byde dem rundt, så alle de andre får lov at vælge først.

Udenadsvers Lektien

Mandag: Prøv at forklare hvad tålmodighed betyder. Gud er tålmodig over for os, uanset hvor mange gange vi synder. Sådan skal vi være tålmodige over for vore søskende, vore legekammerater, kæledyr, etc.

Udenadsvers Lektien

Tirsdag: Vis barnet et stykke træ og en sten og forklar, at det var den slags ting, man brugte til at lave afguder af. De kan ikke hjælpe os det mindste.

Udenadsvers Lektien

Onsdag: Prøv om muligt at forklare dit barn, at en ko eller hest må have en mængde græs at spise. Familiens hund eller kat eller marsvin spiser forresten heller ikke så lidt. Abraham og Lot havde flere hundrede dyr.

Udenadsvers Lektien

Torsdag: Man kan muligvis give en forestilling om de mange dyr ved at brække tandstikkere midt over, stikke dem i sand

og lege at de er store flokke dyr. Lav nogle telte af papir.
Udenadsvers Lektien

Fredag: Forklar forskellen mellem Abrahams morgen- og aftenofre og vor morgen- og aftenandagt. Ofringerne skulle pege frem til Kristi død for os. Nu er det sket, og nu har vi så meget mere grund til at takke Jesus for det offer, han bragte. Begge dele er med i Guds plan.

Udenadsvers Lektien

Læs beretningen igen.

Udenadsvers: „Herren skal altid lede dig.“ Es. 58, 11.

Lektien

Robert ville altid have det bedste for sig selv. Han tog altid det største æble, den største kage, altid det største af de gode sager, mor satte på bordet.

Mor syntes, det var på tide, at han lærte en lektie. Hun indbød onkel og tante og deres børn til middag. Det, de skulle spise, hørte alt sammen til Roberts livretter.

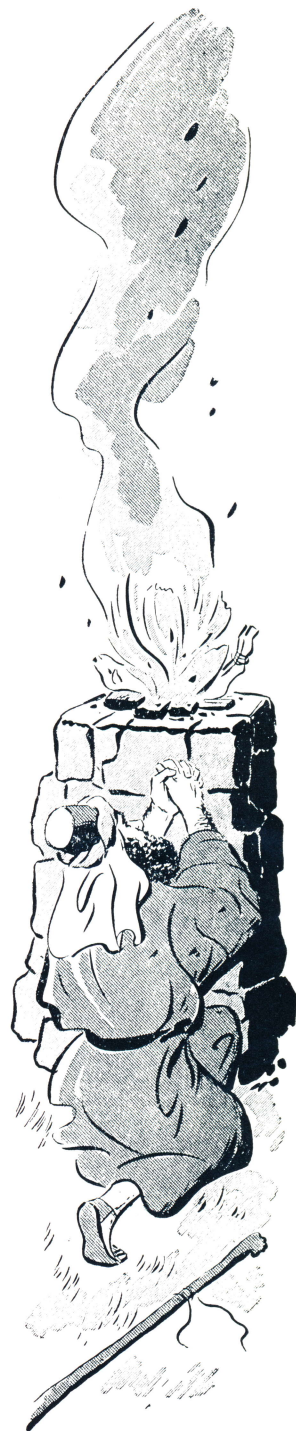
Roberts øjne stod på stilke, da de satte sig til bords. Han glædede sig til rigtig at gå løs på maden. Han tog den allerstørste af de bagte kartofler, men da han skar den igennem, var der en stor råd-den plet i midten. Der var også noget galt med det største stykke af stegen. Det var alt for salt. Der var noget i vejen med det største af alle de ting, mor havde serveret. Da hun til sidst satte de dejlige flødekager på bordet kiggede Robert grundigt på dem. Jo, der var en, som var meget større end de andre. Den var der heldigvis stadig, da fadet kom til ham. Han snappede den til sig og tog en stor mundfuld. Den smagte forfærdeligt! De andre syntes at nyde deres kager. Hvad var der dog i vejen?

Robert lagde sin kage på tallerkenen. Han havde fået noget at tænke på. „Fra nu af tror jeg ikke, jeg altid vil tage det største.“ Mor smilede glad.

Der var en dreng i Bibelen, som havde det næsten på samme måde som Robert. Denne dreng var meget egenkærlig og valgte altid det bedste for sig selv. Lad mig fortælle dig om en gang han valgte forkert, og det førte til noget meget trist for ham selv.

Gud så efter en god mand – en der ville adlyde ham. I byen Ur fandt han Abram. Ur var en ond by, hvor menneskene tilbad afguder. Men Abram ville ikke have noget med afguder at gøre. Både han og hans kone tilbad Himmels Gud.

Gud sagde til ham: „Abram, du må væk fra disse mennesker, der tilbeder afguder. Jeg vil have et stort folk, hvor alle elsker og tilbeder mig.“ Abram var vant til at gøre, som Gud sagde, så han og Saraj pakkede deres ting. De havde mange tjenere til at hjælpe sig, så de kunne få alle deres får og andre dyr med sig. Da alt var parat, begyndte de deres lange rejse. Nogle red på kameler, men de fleste af dem gik. Abrams nevø Lot og hans fader Tara var også med.

Sikken en masse mennesker og dyr at flytte med! Jeg forestiller mig, at alle deres venner og naboer stod og så til, idet denne store flok langsomt bevægede sig hen ad vejen.

De standsede en tid i Haran, fordi Tara var gammel og ikke havde det så godt. Da han var død, begyndte Abram sin rejse igen. Haran var ikke stedet, hvor Gud ville have ham til at bo.

De kom til Kana'ans land, hvor de skulle bo.

Alle steder hvor Abram standsede, byggede han et alter, og han og alle, der var med ham, tilbad Gud. Enhver, som kom forbi et af disse altre, vidste, at der havde Abram været. Og de vidste, at han elskede og tilbad Himmels Gud.

Abram havde mange får og køer og kameler. Det havde Lot også, men der var ikke græs nok til alle disse dyr.

De mænd, der passede dyrene, begyndte at skændes. Da Abram blev klar over det, vidste han bestemt, at det syntes Gud ikke om, derfor gik han over og talte med Lot om det. Meget venligt sagde han: „Lad os ikke skændes. Der er for mange dyr på et sted. Vi bliver nødt til at skilles.“

Abram var den ældste af de to, men han tænkte ikke på sig selv. Han sagde til Lot: „Nu vælger du, hvad du vil have af dette land, og så tager jeg, hvad der bliver til overs.“

Her var det, Lot gjorde sin store fejltagelse. Det ser ud, som om han og Abram stod oppe på en bakketop, hvor de kunne se langt ud over landet. Lot så sig godt omkring og så valgte han øjeblikkelig det bedste stykke jord nede ved en flod. Abram beklagede sig ikke, men drog med sine dyr op til bakkerne, medens Lot flyttede sine telte hen i nærheden af den onde by Sodoma nede på sletten.

Der var masser af både vand og græs. Det var den bedste jord i hele landet! Lot skulle ikke have tænkt så meget på sig selv. Han skulle have været lige så venlig som sin onkel og lade ham vælge først.

Og hvorfor var det så stor en fejltagelse? Fordi der lå en by der nede, og de mennesker, som boede i den, gjorde kun hvad de selv havde lyst til. Kan du tænke dig, hvad Lot gjorde? Sammen med sin familie flyttede han helt ind i denne by, og de fleste af Lots familie blev lige så onde som de andre i byen. Alt dette skete, fordi Lot valgte det bedste for sig selv.

Gud så hvor uselvsk Abram var, ved at tage hvad der var til overs. Gud vil hjælpe drenge og piger til at blive uselviske, hvis de beder ham om hjælp til at lade andre vælge først.

